

ADVIES Nr 19 / 2003 van 27 maart 2003.

O. Ref. : 10/A/2003/011 en A/2003/014

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit houdende uitvoering van artikel 27 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen.

Ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, in het bijzonder op artikel 29;

Gelet op de verzoeken van de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid en van de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen, van respectievelijk 18 maart 2003 en 24 maart 2003;

Gelet op het verslag van dhr. Michel PARISSE;

Brengt op 27 maart 2003 volgend advies uit :

I. ONDERWERP VAN DE VERZOEKEN

1.1. Het verzoek om advies van de minister van Economie heeft betrekking op een ontwerp van koninklijk besluit « houdende uitvoering van artikel 27 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen »¹.

1.2. De Commissie wordt verzocht zo spoedig mogelijk haar advies te geven, daaronder verstaan voor 1 april 2003. Dat is de datum waarop de regering immers voornemens is de Kruispuntbank van Ondernemingen operationeel te maken.

2.1. Een tweede verzoek om advies van de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen houdt verband met een ontwerp van koninklijk besluit «tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer»².

2.2. De Commissie wordt verzocht haar advies te geven uiterlijk op 28 maart.

3. De in vergelijking met de van rechtswege bepaalde termijn in artikel 29, §2, van de wet van 8 december 1992 korte termijnen die de Commissie wordt verzocht in acht te nemen, zijn verantwoord, inzonderheid, gelet op het gegeven dat de legislatuur bijna is afgelopen.

4.1. De Commissie wijst erop dat, krachtens artikel 29, §1, van de wet van 8 december 1992, haar adviesbevoegdheid betrekking heeft op de naleving van de beginselen en wetten inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. Deze bevoegdheid slaat dan ook op de naleving zowel van de materiële als van de institutionele regels die deze materie beheersen.

4.2. Zoals in het tweede verzoek om advies wordt voorgesteld, acht de Commissie het overigens wenselijk, gelet op de gelijkenis tussen de onderwerpen van de twee ontwerpen van koninklijk besluit en met het oog op een optimale leesbaarheid van haar standpunt, de twee verzoeken te beantwoorden in een enkel advies. De verzoeken worden behandeld in volgorde van indiening bij de Commissie.

4.3. De Commissie vestigt ten slotte de aandacht erop dat de twee ter onderzoek voorgelegde ontwerpen van koninklijk besluit geen van beide vergezeld gaan van een verslag aan de Koning. Dit advies wordt bijgevolg gegeven uitsluitend op grond van de bewoordingen van voornoemde ontwerpen. Uiteraard vraagt de Commissie met aandrang dat bij het opstellen van het verslag aan de Koning rekening wordt gehouden met dit advies.

¹ Hierna afgekort als ontwerp van koninklijk besluit "art. 27 K.B.O.".

² Hierna afgekort als ontwerp van "gemeenschappelijk" koninklijk besluit.

II. ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT « ARTIKEL 27 K.B.O. »

5.1. In de consideransen van dit ontwerp van koninklijk besluit wordt, naast naar artikel 27 van voornoemde wet van 16 januari 2003³, verwezen naar de wet van 8 december 1992, in het bijzonder naar artikel 31*bis*, ingevoegd bij de wet van 26 februari 2003 tot hervorming van de Commissie⁴.

5.2. De bepalingen van dit eerste ontwerp van koninklijk besluit kunnen als volgt worden samengevat.

Artikel 1 omvat diverse begripsomschrijvingen.

Artikel 2 bepaalt de nadere regels en voorwaarden van aanwijzing van de externe leden bedoeld in artikel 27, derde lid, van de wet van 16 januari 2003 betreffende de K.B.O.. Er is eveneens voorzien in de aanwijzing van plaatsvervangers.

Artikel 3 voorziet in taalpariteit binnen het sectoraal comité voor de Kruispuntbank van Ondernemingen⁵.

In artikel 4 staat de eed die de leden van dit sectoraal comité moeten afleggen.

In de artikelen 5, 6 en 7 worden verschillende aspecten van het statuut van de leden van het sectoraal comité geregeld en de presentiegelden en vergoedingen waarop zij in die hoedanigheid recht hebben, vastgelegd.

Artikel 8 bepaalt dat het secretariaat van het comité wordt waargenomen door het secretariaat van de Commissie.

De artikelen 9 tot 13 en 15 tot 17 bevatten de verschillende regels en voorwaarden van indiening, behandeling en onderzoek van de verzoeken die aan het sectoraal comité K.B.O moet worden voorgelegd, alsmede de regeling van de bekendmaking die aan de adviezen en beslissingen van het Comité moet worden gegeven.

Artikel 14 bepaalt het aanwezigheidsquorum dat vereist is opdat het Comité geldig kan beraadslagen (ten minste de helft van de leden) alsook dat de adviezen en machtigingen bij volstreekte meerderheid worden verleend.

In artikel 18 wordt geregeld op welke wijze een dossier dat aan het sectoraal Comité is voorgelegd voor de Commissie wordt gebracht.

Artikel 19 ten slotte bepaalt dat het koninklijk besluit in werking treedt op de datum van bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

³ Hierna afgekort als "wet van 16 januari 2003 betreffende de K.B.O."

⁴ Wet "tot wijziging van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid tot aanpassing van het statuut van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en tot uitbreiding van haar bevoegdheden". Deze wet is op datum van 25 maart 2003 nog niet bekendgemaakt.

⁵ Hierna afgekort als "sectoraal comité K.B.O."

III. ONTWERP VAN «GEMEENSCHAPPELIJK»⁶ KONINKLIJK BESLUIT

6.1. In de consideransen van dit tweede ontwerp van koninklijk besluit wordt als juridische grondslag verwezen naar het (nieuwe⁷) artikel 15 van de wet van 8 augustus 1983, de (nieuwe) artikelen 31*bis* en 36*bis* van de wet van 8 december 1992 en de artikelen 27 en 28 van de wet van 16 januari 2003 betreffende de K.B.O.

Dit ontwerp van koninklijk besluit beoogt immers de nadere regels vast te stellen met betrekking tot de samenstelling en de werking niet alleen van het sectoraal comité van de K.B.O. – waartoe het eerste hierboven voorgestelde ontwerp van koninklijk besluit zich beperkt – maar tevens van de sectorale comités voor het Rijksregister en voor de federale overheid, bedoeld in de eerste twee consideransen.

6.2. De bepalingen van dit tweede ontwerp van «gemeenschappelijk » koninklijk besluit kunnen als volgt worden samengevat.

Artikel 1 omvat verschillende begripsomschrijvingen.

In artikel 2 wordt voor de sectorale comités Rijksregister⁸ en K.B.O.⁹ de beheersinstelling bepaald.

In de artikelen 3, 4 en 5 worden het profiel en de benoemingsvoorwaarden van de 3 externe leden van elk sectoraal comité geregeld, alsmede verschillende elementen van hun statuut (inzonderheid de duur van hun ambtstermijn, hun vervanging, onverenigbaarheden) en wordt voorzien in de aanwijzing van een plaatsvervanger voor elk functieprofiel. Krachtens artikel 6 zijn diverse bepalingen van de wet van 8 december 1992 van toepassing op de externe leden van de sectorale comités.

In de artikelen 6*bis* en 7 worden respectievelijk het aanwezigheidsquorum en het stemquorum binnen het sectoraal comité geregeld, alsmede de wijze waarop de taken van de voorzitter van een sectoraal comité worden uitgeoefend ingeval deze verhinderd of afwezig is.

Artikel 8 organiseert de verdeling van de verschillende financiële kosten in verband met de werking van de sectorale comités, indien in een later stadium artikel 31*bis*, §5, tweede lid, van de wet van 8 december 1992 zou worden toegepast.

In het eerste lid van artikel 9 wordt de rol van de voorzitter van het sectoraal comité omschreven, het tweede lid handelt over de nadere werkingsregels van de sectorale comités en verwijst daarbij uitdrukkelijk naar die bepaald in artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992, met uitzondering van de afwijkingen, die enkel gelden voor het sectoraal comité K.B.S.Z.

Krachtens artikel 10 neemt elk sectoraal Comité een huishoudelijk reglement aan, dat door de Commissie moet worden goedgekeurd.

Luidens artikel 11 oefent de Commissie voorlopig de krachtens de wetgeving bedoeld in 6.1 aan de sectorale comités toegekende bevoegdheden uit, zulks tot de installatie en de benoeming van de leden van deze comités.

Artikel 12 voorziet in taalpariteit binnen elk sectoraal comité.

⁶ Voor de drie sectorale comités : voor de K.B.O., voor het Rijksregister en voor de federale overheid.

⁷ Cf. *infra* overweging 7 en voetnoot 11.

⁸ Hierna afgekort als "sectoraal Comité R.R."

⁹ In artikel 36*bis* van de wet van 8 december 1992 wordt de beheersinstelling voor het sectoraal comité voor de federale overheid bepaald.

Luidens artikel 13 wordt in afwachting van de uitvoering van artikel 35 van de wet van 8 december 1992, «het onderzoek van de aanvragen betreffende de verwerking of de mededeling van gegevens voorbereid door de [...] beheersinstelling, op haar zetel ».

Artikel 14 bepaalt dat het koninklijk besluit in werking treedt 20 dagen na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

IV. ALGEMENE EN VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

7. Zoals uit bovenvermelde normen blijkt, heeft de wetgever onlangs verscheidene specifieke sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer of is hij voornemens zulks te doen.

Ter herinnering moeten aldus in aanmerking worden genomen:

- voornoemde wet van 26 februari 2003 tot hervorming van de Commissie. Naast artikel 6, dat een organieke en algemene draagwijdte heeft, moet inzonderheid artikel 10 van deze wet worden vermeld op grond waarvan in de wet van 8 december 1992 een artikel 36*bis* wordt ingevoegd met betrekking tot de oprichting van een sectoraal comité voor de federale overheid. In hoofdstuk III (artikelen 11 tot en met 15) worden verschillende bepalingen van de wet van 15 januari 1990 betreffende de Kruispuntbank van de sociale zekerheid¹⁰ gewijzigd. Zo wordt het enige in het huidige recht bestaande sectoraal comité voortaan opgenomen in de Commissie;

- de artikelen 27 en 28 van de wet van 16 januari 2003 betreffende de K.B.O., op grond waarvan (artikel 27) het in het eerste ontwerp van koninklijk besluit bedoelde sectoraal comité voor de Kruispuntbank van Ondernemingen wordt opgericht en waarin wordt bepaald dat de aan dit comité toegekende bevoegdheden, in afwachting van de installatie ervan, bijgevolg voorlopig door de Commissie zelf worden uitgeoefend (artikel 28);

- artikel 12 van de wet « tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen en van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen »¹¹, op grond waarvan, door een artikel 15 in te voegen in voornoemde wet van 8 augustus 1983, een sectoraal comité voor het Rijksregister wordt opgericht.

8.1. Als eerste algemene en in het kader van dit advies belangrijke opmerking onderstreept de Commissie dat voornoemde wetgeving en voornoemde bepalingen niet alleen ertoe strekken verschillende sectorale comités op te richten maar tevens zelf reeds een aantal nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van deze sectorale comités vaststellen. In verband met dit laatste element wijst de Commissie in het bijzonder op het belang van het nieuwe artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992 en op dat van artikel 27, derde en vierde lid, van de wet K.B.O. en van het nieuwe artikel 15, tweede en derde lid, van de wet van 8 augustus 1983.

8.2. Uit deze eerste vaststelling volgt dat een aantal van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bovenvermelde sectorale comités¹² bijgevolg reeds is bepaald, en wel op opzettelijk gedetailleerde wijze door de wetgever zelf.

¹⁰ Hierna afgekort als "K.B.S.Z."

¹¹ Ontwerp van wet waarvan de Senaat de door de Kamer van Volksvertegenwoordigers aangenomen tekst heeft 'geëvoceerd', maar beslist heeft deze niet te wijzigen. De wet is op 24 maart 2003 nog niet bekendgemaakt.

¹² Waarbij derhalve het sectoraal comité voor de sociale zekerheid dat rechtstreeks door de wetgever wordt geregeld (cf. supra), buiten beschouwing wordt gelaten.

In verband met deze nadere regels merkt de Commissie op dat aangezien zij reeds in de wet zijn vastgesteld, het overbodig is ze te herhalen in een uitvoeringsmaatregel van regelgevende aard. Zij wijst tevens erop dat een dergelijke techniek gevaarlijk zou kunnen zijn met het oog op de rechtszekerheid. Aangezien de regels slechts gedeeltelijk zouden worden overgenomen, zouden er immers twee weliswaar verschillende regelgevende teksten over dezelfde materie bestaan. Ten slotte houdt een dergelijke techniek bovendien het extra risico in dat bij een toekomstige wijziging van het koninklijk uitvoeringsbesluit wordt vergeten rekening te houden met de wetgeving waarvan het louter de herhaling was.

De Commissie stelt dan ook met aandrang voor dat de Koning zich ervan onthoudt onderwerpen te regelen die reeds zijn geregeld in wetsbepalingen die rechtstreeks van toepassing zijn op de sectorale comités (of « self-executing »), tenzij om de toepasselijkheid van deze bepalingen uitdrukkelijk, aan de hand van een algemeen voorbehoud of een algemene verwijzing, in herinnering te brengen (cf. infra voor de toepassing van dit beginsel op de aan de Commissie voorgelegde ontwerpbesluiten).

9. Naar analogie van de vorige opmerking en om gedeeltelijk dezelfde redenen is de Commissie van oordeel dat indien de Koning voornemens is met betrekking tot de Commissie uitdrukkelijk in de wet van 8 december 1992 omschreven regels op de sectorale comités toe te passen, het verkieslijk is voornoemde regels van de wet van 1992 bij verwijzing toepasselijk te verklaren op de sectorale comités, veeleer dan de materiële inhoud ervan te herhalen. Een van de gevolgen van de keuze voor deze laatste techniek onderstelt immers dat een eventuele wijziging van de desbetreffende regels van de wet van 8 december 1992 niet van rechtswege van toepassing zal zijn op de leden van de sectorale comités, maar de symmetrische wijziging van het koninklijk besluit zelf vereist¹³ (cf. eveneens *infra* voor de toepassing van dit beginsel).

10. Als tweede algemene opmerking onderstreept de Commissie de noodzaak van samenhang op het vlak van de regelgeving van toepassing op de verschillende sectorale comités bedoeld in 6.1. De wetgever heeft die samenhang uitdrukkelijk nagestreefd.

Zoals boven reeds gesteld, bepaalt de wet van 26 februari 2003 zelf in het op grond ervan in de wet van 8 december 1992 ingevoegde artikel 31 *bis* een aantal nadere werkingsregels die uitdrukkelijk en zonder enig onderscheid¹⁴, toepasselijk worden verklaard op de verschillende krachtens deze wet opgerichte sectorale comités¹⁵. Zulks is aangegeven in de §§ 2 tot en met 5 van artikel 31 *bis*.

Uit artikel 27 van de wet K.B.O. en het nieuwe artikel 15 van de wet van 8 augustus 1983 betreffende het Rijksregister van de natuurlijke personen¹⁶, aangenomen toen voornoemde wet van 26 februari 2003 tezelfdertijd werd besproken, blijkt onomstotelijk, zowel uit de bewoordingen¹⁷ als uit de voorbereidende werkzaamheden¹⁸, de bedoeling van de wetgever de uiteindelijk in de wet van 26 februari 2003 geregelde beginselen en nadere werkingsregels toepasselijk te verklaren op die twee sectorale comités. Hetzelfde geldt voor het nieuwe artikel 36 *bis* van de wet van 8 december 1992, met betrekking tot het sectoraal comité voor de federale overheid.

Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat voor de nadere werkingsregels van de sectorale comités die de wetgever niet zelf heeft geregeld in de vorm van gemeenschappelijke nadere regels, hij wenst dat bij het uitwerken van de « aanvullende » nadere werkingsregels die de

¹³ De Commissie merkt op dat de wetgever deze techniek van wetgeving bij verwijzing zelf heeft aangewend voor een aantal nadere werkingsregels van het sectoraal comité van de Sociale Zekerheid: cf. het nieuwe artikel 40 van de wet van 15 januari 1990 betreffende de K.B.S.Z., zoals gewijzigd door de wet van 26 februari 2003.

¹⁴ De Commissie maakt bij deze beschouwing echter een uitzondering voor de voorwaarden van aanwijzing van de externe leden, waarvoor de wetgever naar gelang van de sector een differentiatie heeft toegestaan, zonder zulks evenwel geenszins te verplichten.

¹⁵ Onder voorbehoud van de specifieke afwijkingen uitsluitend bepaald voor het sectoraal comité van de K.B.S.Z. (§§ 2 en 5 *initio*).

¹⁶ Afgekort als de « wet betreffende het R.R.N.P. ».

¹⁷ « in of krachtens de wet ».

¹⁸ Gedr. St., Kamer, voornoemd nr. 2058/002, blz. 3. Met eenparigheid van stemmen aangenomen tekst: doc. 2058/007, blz. 34.

Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit moet vaststellen, wordt gestreefd naar een zo groot mogelijk homogeniteit en samenhang tussen de regelgevende teksten die op de verschillende sectorale comités van toepassing zijn, los van de uiteindelijk gekozen wetgevingstechniek. De Commissie onderstreept tevens dat het in het belang is zowel van de Commissie als van de instellingen, privé-personen en ondernemingen die een beroep doen op de sectorale comités om te worden geconfronteerd met zo homogeen mogelijke regels.

V. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT « ARTIKEL 27 K.B.O. »¹⁹

11. In verband met de *sub* 9 geformuleerde algemene opmerking wijst de Commissie erop dat verscheidene bepalingen van dit eerste ontwerp van koninklijk besluit letterlijk de inhoud van de bepalingen van de wet van 8 december 1992 herhalen: zulks is het geval voor de artikelen 4, 5 en 6, eerste lid, van het ontwerp van koninklijk besluit, die respectievelijk overeenkomen met het nieuwe artikel 27²⁰, met artikel 24, §4, eerste lid, tweede zin, en §6, alsmede met artikel 24, §7, van de wet van 8 december 1992.

12. In verband met de *sub* 8 geformuleerde algemene opmerking merkt de Commissie bovendien op dat verscheidene artikelen van hetzelfde ontwerp van koninklijk besluit ertoe strekken onderwerpen te regelen die de wetgever reeds heeft geregeld in het kader van de wetten en bepalingen bedoeld *sub* 7, en in het bijzonder in het nieuwe artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992.

Zulks geldt voor de artikelen 9, 10 en 15 waarvan de onderwerpen reeds zijn geregeld in §3 van artikel 31*bis*. Het in de eerste drie artikelen voorgestelde ontwerp van regelgeving schijnt dan ook, naar gelang van het geval, onvolledig of zelfs kennelijk in strijd²¹ met het bepaalde in artikel 31*bis*, §3, te zijn. Het zou bijgevolg beter zijn in een artikel op algemene wijze te verwijzen naar artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992 en van de thans in de artikelen 9, 10 en 15 voorgestelde materiële regels, aan deze verwijzing enkel die toe te voegen welke in voorkomend geval tegelijk verenigbaar met artikel 31*bis* en een daadwerkelijke uitvoeringsmaatregel ervan zouden zijn, door zulks duidelijk te stellen.

13. Bovenstaande kritiek is daarentegen niet van toepassing op artikel 18 van het ontwerp inzonderheid gelet op het belang ervan. In artikel 18 wordt immers de procedure uitgewerkt²² die erin bestaat een dossier voor de Commissie zelf te brengen opdat zij uitspraak zou doen, omschreven, zowel in artikel 31*bis*, §3, derde lid, *in fine* als in artikel 27, derde lid, *in fine* van de wet betreffende de K.B.O. en het nieuwe artikel 15, derde lid, van de wet R.R.N.P., zulks met inachtneming van de bewoordingen en de geest ervan. De Commissie wijst evenwel erop dat het wenselijk zou zijn de termijn te bepalen (bij voorkeur kort) waarbinnen de voorzitter van het sectoraal comité de beslissing om een dossier voor de Commissie zelf te brengen, moet nemen. Die termijn wordt immers niet bepaald, noch in artikel 31*bis* van de wet van 1992, noch in het ontwerp van koninklijk besluit.

¹⁹ De bepalingen van dit ontwerp van koninklijk besluit die niet aan bod komen in onderstaand onderzoek behoeven geen commentaar van de Commissie.

²⁰ De interne leden, onder wie de voorzitter, moeten blijkbaar tweemaal de eed afleggen, één maal als lid van de Commissie en één maal als lid van het sectoraal comité.

²¹ Bij voorbeeld: artikel 10, derde lid, dat moet worden vergeleken met de op meer gedetailleerde wijze in artikel 31*bis*, §3, tweede en derde lid, georganiseerde spoedprocedure.

²² Aldus door enerzijds te stellen dat het gaat om een dossier dat a posteriori voor de Commissie zelf wordt gebracht, dus nadat het sectoraal comité uitspraak heeft gedaan, en anderzijds gewag te maken van de gevolgen van het stilzwijgen van de Commissie, zodra een beslissing voor haar is gebracht.

Met betrekking tot artikel 2

14.1. In dit artikel worden de nadere regels en voorwaarden van aanwijzing van de drie externe leden bedoeld in artikel 27, derde lid, van de wet van 17 januari 2003 omschreven en wordt hun functieprofiel bepaald. Er is bovendien voorzien in de aanwijzing van drie plaatsvervangers.

14.2. De Commissie onderstreept allereerst dat de logica van de externe leden erin bestaat aan de drie « interne » leden - te weten, in beginsel de voorzitter die het sectoraal comité van rechtswege voorziet, of, bij diens ontstentenis, het lid aangewezen door de Commissie om het voor te zitten, en de 2 andere leden die zij onder haar leden aanwijst – drie deskundigen inzake de materies of de sector waarvoor het sectoraal comité bevoegd is, toe te voegen.

Het eerste en het derde profiel omschreven in artikel 2, derde lid, sluiten aan bij deze logica²³ en hebben trouwens op evenwichtige wijze betrekking op de openbare sector en op de private sector. De Commissie twijfelt daarentegen eraan of zulks ook geldt voor het tweede profiel, te weten dat waarvoor is bepaald dat een lid afkomstig moet zijn « uit de dienst voor de administratieve vereenvoudiging ». De Commissie stelt immers vast dat de wetgever, door de in 7 bedoelde normen aan te nemen, de beginselen heeft bepaald op grond waarvan de hervorming van de Commissie en de integratie binnen de Commissie van sectorale comités met specifieke bevoegdheden wordt geregeld. De Koning, in het kader van Zijn uitvoeringsbevoegdheid, en de Commissie zelf, inzonderheid met betrekking tot het voorzitterschap van elk sectoraal comité, moeten zich ervan vergewissen dat deze hervorming tot een goed einde wordt gebracht. De aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de D.A.V. is dan ook in dit verband niet verantwoord. Die loutere hoedanigheid garandeert trouwens evenmin dat wordt tegemoet gekomen aan de noodzaak dat de externe leden deskundigen zijn die bekwaam zijn inzake beheer en bescherming van persoonsgegevens. Uiteraard belet niets dat een lid van de D.A.V. die aan voornoemd profiel van deskundige beantwoordt, zich kandidaat stelt. Zijn hoedanigheid van lid van de D.A.V. kan in dat geval een extra troef blijken te zijn.

14.3. Met betrekking tot de aanwijzing van plaatsvervangende externe leden is de Commissie van oordeel dat, hoewel de wetgever niet uitdrukkelijk erin heeft voorzien, zulks evenwel een maatregel van behoorlijk bestuur is²⁴. Zij benadrukt – en de navolgende opmerking zal misschien op het eerste gezicht overbodig lijken – dat het plaatsvervangend lid of de plaatsvervangende leden slechts kunnen zetelen in een sectoraal comité bij afwezigheid van een vast lid. Indien zulks niet het geval zou zijn, zou de in artikel 31bis van de wet van 8 december 1992 uitdrukkelijk beoogde strikte pariteit van de externe en interne leden worden aangetast. De Commissie vraagt zich evenwel af of in een plaatsvervanger moet worden voorzien voor alle vaste externe leden, en of de aanwijzing van een enkele plaatsvervanger niet zou volstaan, al was het maar om ermee rekening te houden dat het niet eenvoudig zal zijn voldoende kandidaten te vinden die voldoen aan de vereiste bekwaamheidscriteria²⁵.

14.4. Inzake de benoemingsvoorwaarden bedoeld in artikel 2, zesde lid, van het ontwerp stelt de Commissie vast dat in het nieuwe artikel 39 van de wet van 15 januari 1990 betreffende de K.B.S.Z., met betrekking tot het ter zake bevoegde sectoraal comité een extra onverenigbaarheid is bepaald naast die omschreven in 3^o²⁶ van het lid van het ontwerp. Er wordt gesteld dat het externe kandidaat-lid niet onder het hiërarchisch gezag van een minister mag staan en onafhankelijk moet zijn van de instellingen van sociale zekerheid en van de organisaties die in het

²³ Het profiel van allround, niet op een bepaalde sector afgestemde deskundige op het stuk van gegevensbescherming is verantwoord, te meer daar uiteindelijk een gemeenschappelijke regelgeving voor de drie sectorale comités wordt beoogd (cf. infra). De Commissie merkt op dat een dergelijk profiel van allrounder niet uitsluit dat bij de aanwijzing van de externe leden ervaring of specifieke bekwaamheden in verband met de bevoegdheden van een bepaald sectoraal comité in aanmerking worden genomen.

²⁴ Zij is trouwens voornemens op die wijze te handelen voor de plaatsvervangende van de interne leden.

²⁵ Cf. hierna, een voorstel in die zin gedaan in artikel 4, tweede lid, van het “gemeenschappelijk” koninklijk besluit. De Commissie is evenwel van oordeel dat de aanwijzing van een enkele externe plaatsvervanger per sectoraal comité, die dan moet beantwoorden aan een van de drie profielen voor de drie vaste leden, een gelijkwaardig alternatief voorstel vormt.

²⁶ Met betrekking tot de hoedanigheid van parlementariër.

beheerscomité van de Kruispuntbank vertegenwoordigd zijn. De noodzaak te zorgen voor de onafhankelijkheid van de leden van de sectorale comités, ook die van de externe leden²⁷, onderstelt minimaal dat de externe leden van het sectoraal comité van de K.B.O. onafhankelijk zijn van of niet ressorteren onder de instelling die dat comité moet controleren, zelfs niet, meer in het algemeen en inzonderheid met het oog op samenhang²⁸, onder de minister(s) of openbare instelling(en) in de bevoegdheidsfeer van wie of waarvan dat sectoraal comité optreedt.

14.5. Het laatste lid van artikel 2 van het ontwerp, ingeval het daadwerkelijk aan een behoefte beantwoordt, te weten die welke erin bestaat te zorgen voor de coördinatie tussen de werkzaamheden van het sectoraal comité van de K.B.O. en die van de Commissie, zou echter moeten worden aangepast. Zoals uitdrukkelijk wordt bepaald in artikel 44, eerste lid, van de wet K.B.S.Z. met betrekking tot het sectoraal comité K.B.S.Z., moet immers de voorzitter van het sectoraal comité zorgen voor die coördinatie, niet alle interne leden²⁹ samen. De voorzitter van het comité beschikt trouwens over de beslissende stem bij staking van stemmen, alsmede over het recht een dossier voor de Commissie te brengen, die bijgevolg de beslissing van het sectoraal comité kan vervangen door haar beslissing.

Met betrekking tot artikel 3

15. De Commissie begrijpt de logica van deze bepaling. Ook voor de Commissie zelf is trouwens in dezelfde taalpariteit voorzien in haar organieke wet.

Zij wijst evenwel erop dat aangezien die taalpariteit met een andere pariteit wordt gecombineerd, te weten die bepaald tussen de in de Commissie aangewezen leden en de externe leden, de inachtneming van voornoemde regel van taalpariteit een voorafgaand overleg vereist tussen de Commissie en de autoriteiten die een rol spelen bij de aanwijzing van de externe leden. Zij merkt op dat wat haar betreft in dit verband rekening moet worden gehouden met het gegeven dat in beginsel de voorzitter van de Commissie, tenzij hij ervan afziet, de sectorale comités moet voorzitten. Een van de drie leden van de Commissie is dan ook reeds van rechtswege « geprofileerd » op taalvlak.

Artikel 6, tweede lid

16. Aangezien is bepaald³⁰ dat het sectoraal comité een huishoudelijk reglement aanneemt, is het wenselijk, inzonderheid met het oog op de samenhang met de huishoudelijke reglementen die, in voorkomend geval, de overige sectorale comités gemachtigd zouden zijn aan te nemen, te bepalen dat het huishoudelijk reglement moet worden goedgekeurd door de Commissie. Het ligt eveneens voor de hand, al was het maar door eenvoudige toepassing van het beginsel van de normenhierarchie, dat voornoemd reglement niet mag afwijken van de wetgeving bedoeld *sub* 7 en evenmin van de aanvullende nadere regels die de Koning vaststelt.

Artikel 7

17. Met betrekking tot de inhoud van dit artikel vraagt de Commissie zich af of niet moet worden verwezen³¹ naar de vergoedingen en de terugbetalingen bedoeld in artikel 36, tweede en derde lid, van de wet van 8 december 1992³². De Commissie wijst bovendien erop dat artikel 31bis, §4, van de wet van 8 december 1992³³ in voorkomend geval van rechtswege van toepassing zal zijn.

²⁷ Uitdrukkelijk vermeld in artikel 2, vijfde lid, van het ontwerp.

²⁸ Met voornoemd artikel 39 van de wet K.B.S.Z..

²⁹ Uiteraard in onderling overleg.

³⁰ Voor de Commissie is hierin voorzien in de wet van 8 december 1992.

³¹ Zowel voor de externe als voor de interne leden.

³² Als gewijzigd door artikel 9 van de wet tot hervorming van de C.B.P.L..

³³ Dat voorziet in de toekenning van dubbel presentiegeld aan de voorzitter van het sectoraal comité indien hij geen vast lid is.

Artikel 8

18. De Commissie onderstreept dat in artikel 31 *bis* van de wet van 8 december 1992 wordt gesteld dat de sectorale comités worden opgericht binnen de Commissie (§1) en « worden [...] ingesteld en vergaderen [...] op de zetel van de Commissie » (§5, eerste lid). Zowel uit de logica van deze bepalingen als uit de voorbereidende werkzaamheden³⁴ blijkt onomstotelijk dat het secretariaat van de sectorale comités wordt waargenomen door de Commissie zelf en haar diensten, te weten door haar secretariaat. Artikel 8 van het ontwerp strookt dan ook volledig met dit beginsel.³⁵

De Commissie merkt op dat artikel 8 losstaat en niet afwijkt van artikel 31 *bis*, §3, van de wet van 8 december 1992, noch in de bewoordingen ervan, noch qua onderwerp, in die zin dat deze tweede bepaling erin voorziet dat de betrokken beheersinstelling³⁶ aan het sectoraal comité een technisch en juridisch advies verzendt in verband met het dossier dat aan het comité ter behandeling is voorgelegd³⁷.

Artikel 14

19.1. Gelet op het in de wetgevingsteksten ter zake bewaarde stilzwijgen is het inderdaad wenselijk te voorzien, zoals in artikel 14, eerste lid, van het ontwerp wordt gedaan, in een aanwezigheidsquorum opdat het sectoraal comité geldig kan beraadslagen.

19.2. De Commissie onderstreept daarentegen dat het tweede lid van ditzelfde artikel waarin het stemquorum wordt geregeld, uiteraard niet kan afwijken van het basisbeginsel op grond waarvan, bij staking van stemmen, die van de voorzitter van het sectoraal comité beslissend is. Dat beginsel wordt uitdrukkelijk gehuldigd zowel in artikel 31 *bis*, §2, van de wet van 8 december 1992 als in artikel 27, derde lid, van de wet betreffende de K.B.O. en in het nieuwe artikel 15, tweede lid, van de wet betreffende het R.R.N.P.. Het tweede lid zou bijgevolg moeten beginnen met een zinsnede in de trant van « Onverminderd de beslissende stem van de voorzitter bij staking van stemmen, (...) het Comité ».

Artikel 17

20. Inzake de bekendmaking die in deze bepaling wordt georganiseerd, stelt de Commissie vast dat pas kan worden overgegaan tot bekendmaking van de adviezen en beslissingen van het sectoraal comité na het verstrijken van de termijn waarbinnen het dossier voor de Commissie zelf kan worden gebracht (deze termijn moet nog worden bepaald, cf. *supra*) en, ingeval het dossier voor de Commissie wordt gebracht, na afloop van de werkzaamheden van de Commissie, waarbij de bekendmaking dan, in voorkomend geval, betrekking heeft op de herzieningsbeslissing van de Commissie.

Gelet op het aantal beslissingen en adviezen en op het gegeven dat op termijn binnen de Commissie verscheidene sectorale comités (cf. *supra*) zullen worden opgericht, vraagt de Commissie zich trouwens af of de *in extenso* bekendmaking van al deze adviezen en beslissingen in het verslag van de Commissie niet spoedig lastig zou worden. Misschien zou de bekendmaking bij verwijzing, zelfs bij uittreksel, meer gewenst zijn, waarbij de belanghebbende, aan de hand van *ad hoc* bepaalde wijzen, de middelen krijgt de volledige tekst van de beslissing of van het advies dat hem aangaat, te raadplegen³⁸.

³⁴ *Parl. St.*; Kamer, doc. 50 1940/001, blz. 12 en doc. 50 1940/002, blz. 4.

³⁵ Cf., in dezelfde zin, het advies van de Commissie nr. 11/2003, uitgebracht naar aanleiding van een ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 4 juli 1962 betreffende de openbare statistiek.

³⁶ In dit geval de instelling die bevoegd is voor de K.B.O..

³⁷ Deze wijze van behandeling van een aanvraag wordt trouwens uitdrukkelijk vermeld in artikel 15 van dit ontwerp van koninklijk besluit.

³⁸ Cf., ter informatie, de bekendmaking omschreven in het nieuwe artikel 36*bis*, vijfde lid, van de wet van 8 december 1992, met betrekking tot het sectoraal comité voor de federale overheid.

IV. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN « GEZAMENLIJK » KONINKLIJK BESLUIT³⁹

21. De Commissie merkt allereerst op dat een aantal van de bovenstaande opmerkingen, hetzij in de vorm van algemene opmerkingen vooraf (*sub IV supra*), hetzij in de vorm van opmerkingen naar aanleiding van het onderzoek van het ontwerp van koninklijk besluit « artikel 27 » (cf. **V supra**), ook gelden voor dit tweede ontwerp van koninklijk besluit, zulks naar gelang van het geval in verband met de inhoud ervan of met de aangewende wetgevingstechniek.

Met het oog op de duidelijkheid onderstreept zij hierna kort het verband tussen haar vorige opmerkingen en de *ad hoc*-bepalingen van dit tweede ontwerp van gezamenlijk koninklijk besluit, alvorens de bepalingen te onderzoeken die andere commentaar behoeven.

Met betrekking tot de sub 10 geformuleerde algemene opmerking

22. De Commissie stelt vast dat het tweede ontwerp van koninklijk besluit, door de nog niet door de wetgever geregelde nadere regels van samenstelling en van werking in een enkel koninklijk besluit te regelen voor de drie sectorale comités waarop het betrekking heeft, beantwoordt aan de noodzaak van samenhang, doeltreffendheid en toepasselijkheid voor de gebruikers, hierboven *sub 10* door de Commissie geuit.

Met betrekking tot de sub 8 geformuleerde algemene opmerking

23. De Commissie stelt vast dat de in het ontwerp van koninklijk besluit gebruikte techniek aansluit bij die andere algemene opmerking, in die zin dat in het ontwerp geen bepalingen worden herhaald die reeds uitdrukkelijk zijn opgenomen in artikel 31*bis* van de wet van 8 december 1992. Deze keuze wordt bevestigd in artikel 9, tweede lid, van dit ontwerp van gezamenlijk koninklijk besluit, waarin artikel 31*bis* uitdrukkelijk toepasselijk wordt verklaard en wel op zeer passende wijze vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid⁴⁰.

Met betrekking tot de sub 9 geformuleerde algemene opmerking

24.1. Krachtens artikel 6 van dit tweede ontwerp van koninklijk besluit zijn verscheidene bepalingen van de wet van 8 december 1992 van toepassing op de sectorale comités. Die bepalingen hebben respectievelijk betrekking op:

- de onafhankelijkheid van de leden (art. 24, §6);
- het verbod van deelname aan een beraadslaging in geval van een belangenconflict (art. 24, §7);
- de eedaflegging van de leden (art. 27);
- de vergoedingen en terugbetalingen (artikel 36, tweede en derde lid).

24.2. In dit verband beperkt de Commissie zich derhalve tot twee opmerkingen. Enerzijds moeten, zoals wordt gedaan in artikel 7 van het ontwerp van koninklijk besluit « artikel 27 », die bepalingen van de wet van 8 december 1992 toepasselijk worden verklaard op alle leden van de sectorale comités, op de externe leden maar ook op de leden afkomstig uit de Commissie⁴¹. Zoals reeds opgemerkt⁴², kan en mag de verwijzing in artikel 36 van de wet van 8 december 1992 niet ertoe leiden de toepassing, in voorkomend geval, van artikel 31*bis*, §4, van dezelfde wet uit te sluiten.

³⁹ Te weten het ontwerp *supra* beschreven *sub III*.

⁴⁰ Zelfs indien, in het recht, dit beginsel reeds voortvloeit uit artikel 31*bis* als dusdanig.

⁴¹ Het woord "externe" moet dan ook worden geschrapt.

⁴² Cf. overweging 16 hierboven.

Met betrekking tot de specifieke, reeds supra geformuleerde opmerkingen in het kader van het onderzoek van het ontwerp van koninklijk besluit « artikel 27 »

25. Kort samengevat is de Commissie van oordeel dat de navolgende artikelen van dit tweede « gezamenlijk » ontwerp voldoen⁴³ aan de door haar onder de volgende overwegingen gedane opmerkingen. De verwijzing is aangegeven met een « cf. ».

- artikel 4: cf. overweging 14.3 van dit advies (met, ter herinnering, het alternatief voorstel van de Commissie in verband met de aanwijzing van de plaatsvervangende leden – cf. voetnoot 25);
- artikel 5: cf. overweging 14.4.⁴⁴;
- artikel 9, eerste lid: cf. overweging 14.5.;
- artikel 10: cf. overweging 16.

Met betrekking tot de overige bepalingen van het ontwerp van gezamenlijk koninklijk besluit

Met betrekking tot artikel 3

26. De Commissie merkt allereerst op dat artikel 3, door erin te voorzien dat een van de drie externe leden jurist moet zijn, een hoedanigheid bevat die meestal een van de hoedanigheden is die door de wetgever ter zake worden vereist. Zo is in artikel 24, §4, vierde lid, van de wet van 8 december 1992 bepaald dat een vast lid en een plaatsvervangend lid van de Commissie jurist moeten zijn. Op identieke wijze is in artikel 37, 2° van de wet van 15 januari 1990 betreffende de K.B.S.Z. bepaald dat een van de drie externe leden van het sectoraal comité K.B.S.Z. licentiaat of doctor in de rechten moet zijn.

De Commissie stelt vast dat de *sub* 14.2 geformuleerde kritiek niet van toepassing is op het ontwerp van « gezamenlijk » koninklijk besluit wanneer het bepaalt dat een van de drie externe leden van elk sectoraal comité jurist moet zijn. Het ontwerp geeft in dit verband zelfs blijk van samenhang ten aanzien van de bovenvermelde teksten, die reeds van kracht zijn.

27.1. De Commissie wijst overigens erop dat in verband met artikel 3, eerste lid, 2° en 3°, van het ontwerp van « gezamenlijk » besluit, op grond waarvan de twee andere externe leden moeten beschikken over « ruime ervaring » respectievelijk « in ICT in de private sector » (2°) en « in E-government » (3°), gewag kan worden gemaakt van een zekere gelijkenis met het koninklijk besluit « artikel 27 »⁴⁵.

27.2. Hoewel de Commissie, zoals reeds gesteld, het redelijk acht dat ervaring verworven zowel in de private als in de openbare sector in aanmerking wordt genomen, heeft zij evenwel vragen bij de volgende punten:

a) allereerst stelt zij vast dat de gebruikte formulering verschilt van die in artikel 24, §4, vierde lid, van de wet van 8 december 1992 en die in artikel 37 van de wet betreffende de K.B.S.Z.. Het gaat hier om positiefrechtelijke bepalingen die hierboven reeds zijn aangehaald.

Naar gelang van het geval is in die bepalingen de vereiste hoedanigheid die van « deskundige op het vlak van de informatica »⁴⁶, « informaticus »⁴⁷ en/of van « persoon die beroepservaring kan voorleggen in het beheer van persoonsgegevens »⁴⁸ afhankelijk van de openbare sector of afhankelijk van de private sector⁴⁹.

⁴³ Onder voorbehoud van andere inhoudelijke opmerkingen in de voetnoot van deze overweging of verder in het advies.

⁴⁴ Cf. evenwel de probleemstelling opgeworpen in overweging 14.4 in fine.

⁴⁵ Artikel 2, cf. supra 14.2.

⁴⁶ Artikel 37, 4° van de wet K.B.S.Z..

⁴⁷ Artikel 24, §4, vierde lid, van den wet van 8 december 1992.

⁴⁸ *Ibidem* vorige noot.

⁴⁹ Ter herinnering, het betreft hier dezelfde terminologie overgenomen in artikel 2, derde lid, van het ontwerp van koninklijk besluit "artikel 27".

De Commissie vraagt zich dan ook af of het niet beter zou zijn qua formulering dichter bij de huidige teksten te blijven: zo zou kunnen worden vereist « deskundigheid in het beheer van persoonsgegevens » in de private sector (2°) en in de openbare sector (3°). Het woord « deskundigheid » biedt in vergelijking met het woord « ervaring » het voordeel tevens, maar niet alleen de deskundigheid verworven door middel van de beroepservaring en in de praktijk in aanmerking te nemen.

b) de Commissie merkt bovendien op dat het ontwerp van « gezamenlijk » koninklijk besluit, door in artikel 3, eerste lid, 2° en 3°, « ruime » ervaring te eisen van de kandidaten, een niveau vereist dat enerzijds verschilt van dat vereist in 1° van hetzelfde lid voor het externe lid met de hoedanigheid van jurist en dat anderzijds nergens voorkomt in de voornoemde teksten waarin de voorwaarden worden bepaald die vereist zijn om lid te zijn van de Commissie of van het sectoraal comité van de K.B.S.Z..

Hoewel de Commissie, net als de auteurs van het ontwerp van koninklijk besluit, uiteraard verlangt dat kwalitatief hoogstaande externe leden worden aangewezen, begrijpt zij, vanuit het oogpunt van de samenhang, evenwel niet waarom enkel voor de twee externe leden van de sectorale comités op wie artikel 3, eerste lid, 2° en 3° betrekking heeft, hogere eisen gelden. Zij vreest trouwens dat tenzij, wat te verwachten is, zulks in de realiteit niet in acht wordt genomen, een dusdanige veeleisendheid aanleiding kan geven tot een situatie waarin het niet eenvoudig zou zijn ⁵⁰ personen aan te wijzen die daaraan zouden voldoen. Ingeval de Regering evenwel een dergelijke hoge graad van deskundigheid (of ervaring, in de huidige formulering) noodzakelijk zou achten, zou het bijvoeglijk naamwoord « specifieke » misschien beter, in elk geval op meer realistische wijze, aan voornoemd bezwaar tegemoet komen ⁵¹.

27.3. In verband met het tweede lid van artikel 3 ten slotte wijst de Commissie erop dat ter wille van de rechtszekerheid en van de verenigbaarheid met het voorgestelde stelsel van plaatsvervangende – indien uiteindelijk wordt geopteerd voor dit stelsel en het niet meer wordt gewijzigd -, moet worden verduidelijkt dat de in dit lid ingestelde onverenigbaarheid slechts geldt voor de externe vaste leden.

Met betrekking tot artikel 5

28. De Commissie merkt op dat, als gevolg van de onverenigbaarheid bepaald in §1, 3., deze bepaling beantwoordt aan het minimaal vereiste onafhankelijkheidsonderzoek waarom de Commissie met aandrang verzoekt in 14.4.. Zij wijst nogmaals op het belang om eventueel verder te gaan dan die in dezelfde overweging 14.4. in fine aangehaalde minimumaanpak.

Met betrekking tot artikel 6bis, tweede lid

29. Net als in de overeenkomstige bepaling van het ontwerp van koninklijk besluit « artikel 27 » ⁵², waarop artikel 6bis duidelijk is gegrond – beide bepalingen zijn immers identiek -, moet in het tweede lid worden bepaald dat bij staking van stemmen de stem van de voorzitter van het sectoraal comité beslissend is. In dit verband verwijst de Commissie uitdrukkelijk naar haar opmerking *sub* 19.2 die moet worden geacht hier *in extenso* te zijn overgenomen.

⁵⁰ 2 vaste leden per sectoraal comité (=6) + 2 plaatsvervangers.

⁵¹ De Commissie merkt trouwens op dat, op formeel vlak, artikel 3 *initio*, door te verwijzen naar “de leden van de Commissie [...] bedoeld in artikel 31bis, §2”, aldus de voorzitter en de twee andere leden van de Commissie betreft, te weten de drie interne leden: cf. overweging 14.2 *initio*.

⁵² Artikel 14.

Met betrekking tot artikel 13

30. Met deze bepaling beogen de auteurs van dit tweede ontwerp van koninklijk besluit dat « het onderzoek van de aanvragen betreffende de verwerking of de mededeling van gegevens » wordt « voorbereid » door elke betrokken beheersinstelling, op haar zetel, en wel zolang de nieuwe personeelsformatie en het nieuwe statuut van het secretariaat van de Commissie niet door de Kamer zijn goedgekeurd krachtens het nieuwe artikel 35⁵³ van de wet van 8 december 1992.

31.1. De Commissie wil bij deze bepaling uitdrukkelijk voorbehoud maken en is van oordeel, duidelijker gesteld, dat een dergelijk voorstel onaanvaardbaar is, zulks op grond van de hieronder uiteengezette redenen.

31.2. Allereerst wenst zij eraan te herinneren dat een zeer duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen twee aspecten van de behandeling en van het beheer van een aan een sectoraal comité voorgelegde aanvraag. Het gaat om een verschil waarop zij reeds heeft gewezen *sub 18*. Het secretariaat van het sectoraal comité moet immers worden onderscheiden, zowel op het vlak van de functie-inhoud als van de titularis ervan, van wat zou kunnen worden omschreven als zijn « auditoraat ».

Het « auditoraat » bestaat erin dat de betrokken beheersinstelling voor elk aan een sectoraal comité voorgelegd dossier van machtiging of van advies ten behoeve van zijn sectoraal comité een technisch en juridisch advies voorbereidt, te weten het standpunt dat de Commissie volgens deze instelling zou moeten innemen. Dit technisch en juridisch advies is uitdrukkelijk omschreven in artikel 31*bis*, §3, eerste lid, van de wet van 8 december 1992⁵⁴. Er is eveneens uitdrukkelijk in voorzien in het nieuwe artikel 42 van de wet van 15 januari 1990 betreffende de K.B.S.⁵⁵.

Het secretariaat van een sectoraal comité heeft andere taken: het moet, inzonderheid, de leden van het sectoraal comité bijeenroepen met het oog op de zittingen en de stukken in verband met de agenda bezorgen, de voorzitter bijstaan tijdens die zittingen, het proces-verbaal ervan opmaken en het standpunt van het sectoraal comité meedelen.

31.3. Gelet op dat essentiële verschil is de Commissie van oordeel dat artikel 13 van het ontwerp niet alleen onduidelijk geformuleerd is, maar veel belangrijker, afhankelijk van hoe het wordt gelezen, hetzij overbodig, hetzij onwettig is.

31.4. Indien immers met artikel 13 wordt beoogd, door middel van de woorden « voorbereiden van het onderzoek van de aanvragen », te verwijzen naar de hierboven beschreven auditoraatsfunctie, is het kennelijk overbodig. Aangezien in artikel 31*bis* uitdrukkelijk wordt voorzien in het opstellen van een dergelijk technisch en juridisch advies, heeft het weinig zin zulks te herhalen en nog minder in andere bewoordingen. De Commissie wijst erop dat het ontwerp van koninklijk besluit, in artikel 9, tweede lid, uitdrukkelijk verwijst naar voornoemd artikel 31*bis*, daaronder begrepen dan ook naar het gegeven dat in §3, eerste lid, ervan uitdrukkelijk wordt voorzien in die auditoraatsfunctie.

31.5. Indien daarentegen, zoals de Commissie vreest, met artikel 13 van het ontwerp wordt beoogd de secretariaatsfunctie van elk sectoraal comité voorlopig te doen uitoefenen door haar beheersinstelling, kan de Commissie alleen maar vaststellen dat een dergelijke intentie kennelijk onwettig is. Het gegeven dat het slechts gaat om een voorlopige bepaling doet in dit verband niets ter zake.

⁵³ Ingevoegd door de wet van 26 februari 2003 tot hervorming van de Commissie.

⁵⁴ In datzelfde lid worden tevens andere nadere regels en gevolgen met betrekking tot de indiening van dit advies vermeld.

⁵⁵ "Art.42.- Overeenkomstig artikel 31*bis*, §3, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens staat de Kruispuntbank in voor het opstellen van een juridisch en technisch advies met betrekking tot elke aanvraag met betrekking tot de verwerking of de mededeling van sociale gegevens van persoonlijke aard waarvan haar door het sectoraal comité van de sociale zekerheid of door de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer een afschrift werd bezorgd."

De Commissie heeft immers in overweging 18, die geacht wordt hier *in extenso* te zijn overgenomen, reeds beklemtoond dat zowel uit de bewoordingen van artikel 31 *bis*, inzonderheid uit §1 en §5, tweede lid, als uit de voorbereidende werkzaamheden van dit artikel onomstotelijk blijkt dat het secretariaat van de sectorale comités⁵⁶ wordt waargenomen door de Commissie zelf en haar diensten, te weten haar secretariaat⁵⁷.

Het is dan ook onaanvaardbaar dat de auteurs van het ontwerp van « gezamenlijk » koninklijk besluit, in flagrante strijd met artikel 108 van de Grondwet en van de grenzen waarbinnen dit artikel de uitvoerende regelgevende macht van de Koning organiseert, voorzien in een, zelfs voorlopige, regelgeving die rechtstreeks indruist tegen de wens van de wetgever.

Hoewel de Commissie hoopt dat de Kamer van Volksvertegenwoordigers de in artikel 35 van haar organieke wet bedoelde ontwerpen betreffende de personeelsformatie en het statuut zo spoedig mogelijk kan aannemen, na voorlegging van de *ad hoc*-ontwerpen, teneinde haar in staat te stellen het geheel van de bevoegdheden die voortaan ingevolge de hervorming van de wet van 26 februari 2003 de hare zijn, zo goed mogelijk uit te oefenen, mag het gegeven dat die personeelsformatie en dat statuut nog niet zijn aangenomen niet ertoe leiden dat een functie die de wetgever aan de Commissie heeft toegekend, haar wordt afgenomen.

31.6. Naast die kritiek naar aanleiding van de wettigheid, voegt de Commissie eraan toe dat vanuit een louter streven naar samenhang uiteraard moet worden gepleit voor de centralisatie op een enkele plaats en voor dezelfde werkingsregels voor het secretariaat van de verschillende sectorale comités.

31.7. Artikel 13 is bijgevolg, volgens de Commissie, onwettig en onaanvaardbaar⁵⁸.

CONCLUSIES

Gelet op de spoed die blijkt uit de termijn waarbinnen de adviezen zijn gevraagd, op het snelle gevolg dat aan dit advies moet worden gegeven, alsmede op de extra moeilijkheden die voortvloeien uit de samenvoeging, qua onderwerp, van de twee aan haar ter onderzoek voorgelegde ontwerpen van koninklijk besluit, is de Commissie van oordeel dat het, bij wijze van uitzondering, in het belang van het dossier verantwoord is de in dit advies geuite overwegingen af te sluiten met direct toepasbare aanbevelingen voor degene voor wie het advies bestemd is.

Zij is dan ook van oordeel dat het wenselijk zou zijn, kort gesteld:

1. als basistekst het ontwerp van « gezamenlijk » koninklijk besluit te nemen,
 - met de belangrijke uitzondering van artikel 13, gelet op de onwettigheid ervan,
 - op voorwaarde dat de *sub* 24.2 en 26 tot 29 voorgestelde aanpassingen erin worden aangebracht.
2. dit ontwerp van koninklijk besluit aan te vullen met verscheidene bepalingen van het ontwerp van koninklijk besluit « artikel 27 K.B.O. »:
 - in elk geval met de artikelen 8 en 18 – basisartikelen – van dat ontwerp,
 - met, indien nodig, het onderwerp van de regelgeving bepaald in de artikelen 11, 16 en 17 van datzelfde besluit.

⁵⁶ Andere dan dat van de K.B.S.Z..

⁵⁷ Cf., in dezelfde zin, voornoemd advies van de Commissie 11/2003 (cf. nota 35).

⁵⁸ Voor het overige merkt de Commissie op dat met betrekking tot de bepalingen van het ontwerp van « gemeenschappelijk » koninklijk besluit die niet aan bod komen in de opmerkingen 21 en volgende zij, gelet op haar stilzwijgen, wordt geacht een gunstig advies te hebben uitgebracht.

OM DIE REDENEN,

brengt de Commissie een gunstig advies uit op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de hierboven uiteengezette opmerkingen en conclusies.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. BARET

(get.) P. THOMAS

Voor eensluidend verklaard afschrift :
De secretaris van de Commissie,

J. BARET,
secretaris-generaal 16.06.2003